Lieta Nr.137063608
143/AA43 – 3052 – 08/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 29.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *A.R.* un viņa pilnvarotajam pārstāvim *V.N.*, cietušajai *O.N.* un zvērinātai advokātei *S.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.R.*, */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.panta sakarā ar *O.N.* apelācijas sūdzību par Tukuma rajona tiesas tiesneses 2008.gada 30.jūnija lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 2.jūnijā Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 1.iecirkņa inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 304797 par to, ka 2008.gada 29.maijā plkst.14.30 *A.R.* Tukuma rajonā, Lapmežciema novadā, huligānisku motīvu vadīts, fiziski aizskāra *O.N.*, iesitot viņai pa vēderu un krūtīm, kā arī saplēsa *O.N.* putekļu mēteli.

Protokolā norādīts, ka ar savām darbībām *A.R.* izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 167.pantā.

[2] Ar Tukuma rajona tiesas tiesneses 2008.gada 30.jūnija lēmumu (turpmāk – Lēmums) nolemts lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret *A.R.* pēc LAPK 167.panta izbeigt.

Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] *A.R.* tiesas sēdē noliedza huligānisku darbību izdarīšanu un paskaidroja, ka 2008.gada 29.maijā viņa dzīvesvietā Zvejnieku ielā 7, Ragaciemā, notikušā konflikta iemesls ir viņa celtā prasība par laulības šķiršanu ar *O.N.* un kopmantas sadali, atzīstot viņam tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma Zvejnieku ielā 7.

O.N. 2008.gada 29.maijā ieradās strīdus īpašumā Zvejnieku ielā 7 kopā ar savu tēvu *A.N.* un draugu *V.B.*, atsaucoties uz nepieciešamību ierīkot mājā signalizāciju un aizslēgt īpašumu, *O.N.* pieprasīja, lai viņš atstāj māju.

Kad *A.R.* atteicās to darīt un ieslēdzās 2.stāva istabā, minētās personas uzlauzušas šīs istabas durvis un ar varu centušās izvest viņu no mājas. Šai brīdī īpašumā ieradies *A.R.* brālis *M.R.* ar savu darba kolēģi *J.Z.* un *O.N.* kopā ar *A.N.* un *V.B.* aizgājuši, paziņojot, ka vērsīsies policijā.

[2.2] *A.R.* paskaidrojumus apstiprina iesniegtie dokumenti un liecinieku liecības.

Dzīvesvietas izziņa apliecina, ka Zvejnieku ielā 7, Ragaciemā, ir *A.R.* deklarētā dzīvesvieta (lietas lapa 17).

Nekustamais īpašums Zemesgrāmatu nodaļā reģistrēts uz *O.N.* vārda, pamatojoties uz 2005.gada 21.oktobra pirkuma līgumu (lietas lapa 18-20).

A.R. 2008.gada 7.maijā Zemgales apgabaltiesā iesniedzis prasību, kur lūdz šķirt 2004.gada 21.septembrī ar *O.N.* reģistrēto laulību, kā arī sadalīt laulāto kopmantu, atzīstot viņam tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma Zvejnieku ielā 7 (lietas lapa 15-16).

Par huligānisku darbību izdarīšanu 2008.gada 29.maijā attiecībā pret *A.R.* administratīvie protokoli ir sastādīti arī *A.N.* un *V.B.* (lietas lapa 22, lietas Nr.137066208 un Nr.137066106).

[2.3] Cietusī *O.N.* tiesas sēdē liecināja, ka saistībā ar mantisko strīdu *A.R.* sācis demontēt santehniku un citu aprīkojumu Zvejnieku ielā 7. Lai novērstu sava īpašuma bojāšanu (*O.N.* to neuzskata par kopmantu), 2008.gada 29.maijā pēc viņas pasūtījuma notikusi mājas aprīkošana ar signalizāciju un pieslēgšana apsardzei. Šai sakarā māju vajadzēja aizslēgt, tādēļ pieprasījusi *A.R.* atstāt telpas, bet viņš atteicies to darīt un ieslēdzies 2.stāva istabā. Nolūkā panākt mājas atbrīvošanu viņa uzlauzusi durvis, un visi devušies uz pirmo stāvu, tad ieradies *M.R.* ar vēl diviem vīriešiem. Viņi saķēruši *A.N.* un *V.B.*, bet *A.R.* ievilcis cietušo citā telpā, sitis pa vēderu un krūtīm, žņaudzis un saplēsis mēteli.

[2.4] Liecinieki *A.N.* un *V.B.* apstiprināja *O.N.* teikto, viņi noliedza, ka būtu veikuši huligāniskas darbības pret *A.R.*.

Liecinieki *M.R.* un *J.Z.* liecināja, ka ieradušies Zvejnieku ielā 7 ap plkst.14.30 sakarā ar *A.R.* lūgumu pēc palīdzības. Ierodoties redzējuši, ka *A.N.*, *V.B.* un *O.N.* ar varu nes *A.R.* lejā pa kāpnēm, bet, ieraugot lieciniekus, palaiduši *A.R.* vaļā. Pēc neilgas savstarpējas vārdu pārmaiņas *O.N.*, *A.N.* un *V.B.* aizbraukuši.

[2.5] Tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama, jo *A.R.* darbībās nav LAPK 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva. LAPK 167.pantā noteikta administratīvā atbildība par sīko huligānismu, proti, lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskās vietās, apvainojošu uzmākšanos un citām tamlīdzīgām darbībām, kas traucē sabiedrisko mieru un kārtību.

No minētā secināms, ka personas darbības ir kvalificējamas kā sīkais huligānisms, ja ar tām tiek traucēts sabiedriskais miers un kārtība un iespējams konstatēt personas nolūku to traucēt. Turklāt šāda personas rīcība ir bez iemesla un nav vērsta pret konkrētu indivīdu.

Ņemot vērā lietā noskaidrotos apstākļus, nav pamata atzīt, ka *A.R.* rīkojies huligānisku motīvu vadīts un traucējis sabiedrisko kārtību LAPK 167.panta izpratnē.

Lietā noskaidrotie fakti liecina, ka 2008.gada 29.maija incidenta iemesls bija *O.N.* tiesiski nepamatotā prasība *A.R.* atbrīvot telpas viņa deklarētajā dzīvesvietā, īpašumā, par kuru pastāv civiltiesisks strīds.

Tādējādi tiesa atzīst, ka lietā nav konstatējams LAPK 167.panta dispozīcijai atbilstošas *A.R.* darbības 2008.gada 29.maijā.

Turklāt lietā nav nekādu objektīvu pierādījumu, kas apliecinātu miesas bojājumu nodarīšanu un apģērba bojāšanu *O.N.*.

Medicīnisku dokumentu par miesas bojājumu raksturu nav. *O.N.* apģērba apskate nav veikta. Liecinieku *A.N.* un *V.B.* liecības par miesas bojājumiem ir pretrunīgas, bet *O.N.* paskaidrojumi vērtējami kritiski, ņemot vērā laulāto strīdīgās attiecības.

Rezumējot teikto, tiesnese uzskata, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret *A.R.* izbeidzama.

[3] Par Lēmumu *O.N.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot Lēmumu atcelt un nodot materiālus prokuroram kriminālprocesa uzsākšanai.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] 2008.gada 29.maijā ap plkst.14.30 *O.N.* vīrs *A.R.* Zvejnieku ielā 7, Lapmežciemā, Tukuma rajonā, nodarīja *O.N.* miesas bojājumus, iesitot viņai pa vēderu un krūtīm, kā arī saplēsa putekļu mēteli. Par notikušo 2008.gada 29.maijā *O.N.* iesniedza Tukuma rajona policijas pārvaldei iesniegumu (Nr.1096), pamatojoties uz kuru tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 304797. Pēc iesnieguma sastādīšanas inspektors *B.B.* nosūtīja *O.N.* uz Tukuma slimnīcu, kurā tika veikta apskate un sastādīts akts par miesas bojājumiem. Slimnīcā pēc apskates veikšanas *O.N.* paziņoja, ka viņai tika nodarīti miesas bojājumi un ārsta slēdziens par miesas bojājumiem pēc Tukuma rajona policijas pārvaldes pieprasījuma saņemšanas tiks nosūtīts uz Tukuma rajona policijas pārvaldi un tālāk tiks pievienots krimināllietas materiāliem. Uzreiz pēc apskates *O.N.* zvanīja inspektoram un paziņoja, ka apskate ir izieta.

[3.2] Lēmumā kā pamatojums lietvedības izbeigšanai ir norādīts, ka lietā nav nekādu objektīvu pierādījumu, kas apliecinātu miesas bojājumu nodarīšanu un *O.N.* apģērba bojāšanu. Medicīnisku dokumentu par miesas bojājumu raksturu nav. *O.N.* apģērba apskate nav veikta, un viņas paskaidrojumi vērtējami kritiski, ņemot vērā laulāto strīdīgās attiecības. *O.N.* uzskata, ka tiesa nevarēja pieņemt Lēmumu, nepieprasot pierādījumus par miesas bojājumiem no Tukuma rajona policijas pārvaldes un Tukuma slimnīcas. Pēc tiesas lēmuma paziņošanas *O.N.*, uzskatot sevi par aizskartu, nolēma tikt pie skaidrības un 2008.gada 1.jūlijā aizbrauca uz Tukuma slimnīcu, un izņēma izrakstu par miesas bojājumiem un izziņu, kuru vajadzēja saņemt Tukuma rajona policijas pārvaldes priekšniekam. Ārsts, kas veica *O.N.* apskati 2008.gada 29.maijā, pats parādīja *O.N.* izziņu reģistrācijas

žurnālu, kurā bija redzams, ka pieprasījums no Tukuma rajona policijas pārvaldes netika saņemts.

[3.3] *O.N.* uzskata, ka, pamatojoties uz LAPK 245.pantu un 275.panta trešo daļu, secinot, ka pārkāpums satur noziedzīga nodarījuma pazīmes, tiesas kā institūcijas, kas izskata administratīvo pārkāpumu lietu, pienākums bija nodot lietas materiālus prokuroram vai pirmstiesas izmeklēšanas iestādei. Tā kā, izskatot lietu, tika pārkāpti LAPK 244.panta noteikumi par vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, *O.N.* spiesta atbilstoši LAPK 261. un 279.panta noteikumiem izmantot savas kā cietušās tiesības pārsūdzēt tiesas lēmumu pilnā apjomā.

[4] Tiesas sēdē *O.N.* apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem apsvērumiem.

A.R. apelācijas sūdzību neatzina un lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *O.N.* apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[6] LAPK 167.pantā noteikta administratīvā atbildība par sīko huligānismu, proti, par lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskās vietās, apvainojošu uzmākšanos un citām tamlīdzīgām darbībām, kas traucē sabiedrisko mieru un kārtību.

Ar jēdzienu „huligānisms" tiek saprasta tīša sabiedriskās kārtības pārkāpšana un necieņas izrādīšana sabiedrībai, kas izpaužas saistošu noteikumu un vispārpieņemto tikumisko normu demonstratīvā ignorēšanā, sabiedriskā miera, iestāžu, uzņēmumu un organizāciju darbības, sabiedriskā transporta traucēšanā u.tml. darbībās *(skat. Juridisko terminu vārdnīca. Rīga, Nordik, 1998, 80.lpp.)*.

Sabiedriskā kārtība – tiesību normām un sadzīves noteikumiem atbilstoša kārtība sabiedrībā, kas nodrošina iestāžu, uzņēmumu un organizāciju darbību, cilvēku mierīgu dzīvi, darbu, atpūtu, kā arī īpašuma un citu tiesību un interešu aizsardzību (*Juridisko terminu vārdnīca. Rīga, Nordik, 1998, 230.lpp*.).

No minētā secināms, lai nodarījumu kvalificētu kā sīko huligānismu, ir jākonstatē, ka persona veic darbības, kas dezorganizē noteiktu sabiedrisko kārtību, traucē sabiedrisko mieru.

Sabiedrisko vietu raksturojoša pamatpazīme ir to pieejamība sabiedrības locekļiem. Līdz ar to par sabiedriskām vietām tiek uzskatītas vietas, kur ļaužu atrašanās iespējama jebkurā gada vai dienas laikā, piemēram, ielas, bulvāri, skvēri, laukumi, stacijas, viesnīcas, kopmītnes, dzīvojamo namu sabiedriskie laukumi, pagalmi, kāpņu telpas *(Hanss Jirgens*

Vildbergs, Valdis Krasts Salīdzinošās administratīvās tiesības. Lietas un risinājumi. Rīga, Latvijas Universitāte, 2002, 230.lpp.).

Arī likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē sabiedriska vieta ir ceļi, ielas, laukumi, parki, sabiedriskais transporta līdzeklis, lidosta, osta, stacija u.c. vietas.

No minētā secināms, ka vieta, kas ir pieejama tikai ierobežotam personu lokam, piemēram, privātā māja vai dzīvoklis, nav uzskatāma par sabiedrisku vietu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments *(skat. sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 [8] punktu)* atzinis, ka sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām (piedalīšanās kultūras vai sporta pasākumos, iepirkšanās, braukšanas ar sabiedrisko transportu u.tml.), uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu.

Lai nodarījumu kvalificētu kā sīko huligānismu, konkrētajā lietā ir jākonstatē, ka *A.R.*, huligānisku motīvu vadīts, ir traucējis sabiedrisko mieru un kārtību.

[7] No lietas materiāliem Administratīvā apgabaltiesa konstatē turpmāk norādītos lietas apstākļus.

[7.1] 2008.gada 2.jūnijā Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 1.iecirkņa inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 304797 (lietas lapa 2) par to, ka 2008.gada 29.maijā plkst.14.30 *A.R.* Tukuma rajonā, Lapmežciema novadā, huligānisku motīvu vadīts, fiziski aizskāra *O.N.*, iesitot viņai pa vēderu un krūtīm, kā arī saplēsa *O.N.* putekļu mēteli.

[7.2] No *O.N.* 2008.gada 29.maija iesnieguma (lietas lapa 3), kas iesniegts Tukuma rajona policijas pārvaldei un kurā viņa lūdz *A.R.* saukt pie administratīvās atbildības, izriet, ka *O.N.* 2008.gada 29.maijā plkst.10.00 atradusies savā īpašumā Ragaciemā, Zvejnieku ielā 7, kopā ar savu tēvu *A.N.* un draugiem *V.B.* un *M.L*. Mājās bijis arī *O.N.* vīrs *A.R.*, kurš atradies savā istabā 3.stāvā. Plkst.14.40 pie vīra atbrauca viņa brālis *M.R.* un vēl divi vīrieši, kuri ienākuši mājā. *O.N.*, *A.R.* un pārējie, kas bija mājās, nokāpa lejā uz 1.stāvu. Pēkšņi *A.R.* paņēma *O.N.* aiz rokas un ar spēku aizvilka uz atsevišķu istabu. Pārējie vīra „viesi" turēja *O.N.* tēvu un draugus, lai tie nevarētu tikt pie *O.N.* istabā. *A.R.* uzbruka *O.N.*, sāka sist pa vēderu un krūtīm, bet darīja to tā, lai neatstātu pēdas. Pēc tam viņš sāka *O.N.* žņaugt, bet viņa visu laiku teikusi, lai viņš nomierinās. Beigās, velkot ārā *O.N.* mobilo telefonu, viņš saplēsis viņas mēteli. Tikai pateicoties tam, ka klāt bijuši liecinieki, viņš palaidis *O.N.* vaļā. *O.N.* norāda, ka *A.R.* ir izteicis viņai draudus, kā arī nozadzis viņai darba telefonu Nokia 6555 un saplēsis mēteli.

[7.3] No *V.B.* 2008.gada 29.maijā policijai sniegtā paskaidrojuma (lietas lapa 4) izriet, ka viņš 2008.gada 29.maijā kopā ar *O.N.*, *A.N.*, *M.L.* un

A.R. atradies Zvejnieku ielā 7, Ragaciemā, kad ap plkst.14.40 pie mājas piebrauca mašīna ar trim vīriem. *A.R.* viņus ielaidis iekšā pa 1.stāva logu, atverot to. Pēc mirkļa viņš paķēra *O.N.* aiz rokas un sāka vilkt uz istabu. *V.B.* ar *A.N.* mēģināja atbrīvot Olgu, jo redzējis, ka *A.R.* sāka viņai sist, mēģinot atņemt viņai atslēgas no ieejas durvīm, bet *M.R.* un vēl divi vīrieši turējuši viņus ciet, kamēr *A.R.* aizslēdzis istabas durvis. No istabas *O.N.* iznākusi ar saplēstu mēteli un miesas bojājumiem, viņa paziņoja, ka *A.R.* ir atņēmis viņai telefonu Nokia 6555. *M.R.* un *A.R.* atteicās telefonu atdot. Tika izteikti draudi un lietoti lamuvārdi. Pēc tam izgājuši laukā no mājas un sākuši zvanīt policijai. Plkst.15.30 ieradušies Tukuma rajona policijas pārvaldē.

[7.4] No *A.R.* 2008.gada 2.jūnijā policijai sniegtā paskaidrojuma (lietas lapa 5) izriet, ka 2008.gada 29.maijā ap plkst.15.00 viņš nekādu vardarbību pret *O.N.* nav vērsis, ko varot apliecināt brālis *M.R.* un viņa draugi, kuri redzējuši pret *A.R.* vērsto vardarbību no *O.N.*, *V.B.* un *A.N.* puses. *A.R.* ar mokām novērsis fizisku konfliktu. *A.R.* noliedz, ka būtu atņēmis *O.N.* mobilo telefonu, iespējams, ka tas ir izkritis tajā brīdī, kad pret *A.R.* trijatā tika vērsta vardarbība. *A.R.* nav redzējis, kurā brīdī tika saplēsts *O.N.* putekļu mētelis, iespējams, ka tajā brīdī, kad pret viņu tika vērsta vardarbība. *A.N.* apsaukājis *A.R.* ar necenzētiem vārdiem, lamājās un fiziski ietekmēja, kad vilka lejā pa trepēm. *V.B.* izlauza *A.R.* istabas durvis, lamāja viņu necenzētiem vārdiem, pēc tam vērsa pret *A.R.* fizisku varmācību, nogāžot zemē un turot ar vienu roku aiz matiem un otru aiz kakla, nesa lejā pa trepēm. *O.N.* lamāja *A.R.*, bija galvenā iniciatore visām pārējo personu darbībām, un brīdī, kad pārējās personas nogāza *A.R.* zemē un nesa, turēja viņu aiz kājām.

[7.5] No *A.N.* 2008.gada 29.maijā policijai sniegtā paskaidrojuma (lietas lapa 6) izriet, ka *A.N.* ir bijis liecinieks faktam, ka viņa meitai *O.N.* uzbrucis *A.R.*, kurš ievilcis *O.N.* istabā un sitis, turot aiz kakla, kā arī plēsis viņas apģērbu. *A.N.* nav varējis savai meitai palīdzēt, jo viņu turējuši trīs nepazīstami vīrieši. Uzbrukuma rezultātā *O.N.* tika saplēsts apģērbs, nozagts mobilais telefons un nodarīti miesas bojājumi.

[7.6] Pirmās instances tiesas sēdē *V.B.* sniedza saviem paskaidrojumiem [7.3] analoģiskas liecības (lietas lapa 54), noliedza, ka būtu veicis pret *A.R.* huligāniskas darbības.

[7.7] Pirmās instances tiesas sēdē *A.N.* sniedza saviem paskaidrojumiem [7.5] analoģiskas liecības (lietas lapa 54 – 55), noliedza, ka būtu vardarbīgi izturējies pret *A.R.*.

[7.8] Pirmās instances tiesas sēdē *M.R.* liecināja (lietas lapa 55), ka 2008.gada 29.maijā ap plkst.13.00 zvanījis brālis *A.R.* un teicis, ka ieradusies *O.N.* ar puišiem un gribot izlikt viņu no mājas. Ap plkst.14.30 *M.R.* ar diviem puišiem atbraucis. Durvis bija ciet, pa logu redzēja, ka *A.N.*, *V.B.* un *O.N.* ar varu nes *A.R.* lejā pa kāpnēm. Ieraugot atbraukušos, palaida brāli vaļā. *O.N.* nekādus miesas bojājumus nav redzējis. *O.N.* teikusi, ka brauks uz policiju, lai paziņotu, ka ir piekauta. *M.R.* klātbūtnē nekādu kautiņu nebija. Redzējis, ka Olgas putekļu mētelim ir saplēsta apakša.

[7.9] Pirmās instances tiesas sēdē *J.Z.* liecināja (lietas lapa 55), ka *M.R.* ir viņa priekšnieks, kurš teicis, ka jābrauc brālim palīgā. Kad atbraukuši, tad durvis bija ciet. *M.R.* pirmais iekāpis pa logu, pēc tam pārējie. Redzējis, ka uz trepēm stāvēja Atis un visi pārējie. Notika savstarpēja grūstīšanās. Liecinieka klātbūtnē nekādi miesas bojājumi netika nodarīti. *O.N.* apakšējā mēteļa mala bija saplēsta. Nekādu kautiņu nebija, bija tikai vārdu pārmaiņa. Olga teica, ka braukšot uz policiju, un viņi aizbrauca.

[7.10] No izraksta no Tukuma rajona padomes aģentūras „Tukuma slimnīca" 2008.gada 29.maija stacionārā pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (lietas lapa 67) redzams, ka *O.N.* minētajā datumā konstatēts krūšu kurvja ādas nobrāzums un kakla sasitums.

[8] Administratīvā apgabaltiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka incidents 2008.gada 29.maijā starp *A.R.* un *O.N.* ir noticis mājas Zvejnieku ielā 7, Ragaciemā, iekštelpās.

Lietā ir strīds par to, vai ir pamatoti izbeigta lietvedība *A.R.* administratīvā pārkāpuma lietā, jo cietusī *O.N.* uzskata, ka tiesa nav noskaidrojusi visus lietas pareizai izspriešanai nepieciešamos apstākļus, kā arī uzskata, ka lietas materiāli ir nosūtāmi prokuratūrai kriminālprocesa uzsākšanai.

[9] Izvērtējot lietas materiālus (administratīvā pārkāpuma protokolu, *O.N.* policijai adresēto iesniegumu, *V.B.* un *A.N.* paskaidrojumus, *A.R.* un *O.N.* tiesai sniegtos paskaidrojumus, liecinieku *V.B.*, *A.N.*, *M.R.* un *J.Z.* sniegtās liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka minētie pierādījumi satur pretrunīgas ziņas par 2008.gada 29.maija konfliktu, kas ir noticis Zvejnieku ielā 7, Ragaciemā, starp *A.R.* un *O.N.*. Administratīvās apgabaltiesas ieskatā visas iepriekš minētās personas, kuras ir sniegušas paskaidrojumus vai liecības, ir ieinteresētas lietas iznākumā, jo ir atzīstamas par konfliktā iesaistītajām personām. Tomēr, izvērtējot lietā esošo izrakstu no medicīniskās kartes [7.10] par to, ka *O.N.* 2008.gada 29.maijā ir ieguvusi ādas nobrāzumus un sasitumus krūšu kurvja un kakla rajonā, apgabaltiesa secina, ka minētais pierādījums apliecina, ka konflikta laikā *A.R.* ir fiziski ietekmējis *O.N.*, nodarot viņas veselībai kaitējumu, minēto apstākli netieši apliecina arī tas, ka konflikta laikā *O.N.* pazuda telefons un tika saplēsts viņas putekļu mētelis.

Taču vienlaikus apgabaltiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā ir izvērtējams apstāklis, vai *A.R.* minētās darbības ir veiktas huligānisku motīvu dēļ.

[10] No lietā esošā *A.R.* 2008.gada 6.maija prasības pieteikuma Zemgales apgabaltiesai (lietas lapa 15 – 16) redzams, ka *A.R.* lūdz šķirt viņa un *O.N.* laulību, kā arī nodrošināt prasību par laulāto kopmantas sadali.

No *O.N.* un *A.R.* sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka abi laulātie izjūt viens pret otru nepatiku, savstarpējās attiecības ir naidīgas, notiek kopmantas demontēšana un izvešana, lai tā vēlāk nebūtu jādala.

Apgabaltiesas ieskatā, ievērojot minēto, *A.R.* darbības konkrētajā gadījumā ir veiktas nevis huligānisku motīvu, bet gan personisko attiecību dēļ, proti, tās ir vērstas pret konkrētu personu - cietušo *O.N.*, nevis nolūkā izrādīt necieņu pret sabiedrību. Tā kā minētais konflikts ir noticis privātās mājas iekšienē un piedaloties tikai konfliktā iesaistītajām personām, apgabaltiesas ieskatā izskatāmajā gadījumā nav konstatējams, ka ar *A.R.* darbībām būtu traucēts sabiedriskais miers un kārtība.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese ir pareizi atzinusi, ka *A.R.* darbībās nav konstatējams LAPK 167.pantā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, un pamatoti izbeigusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret *A.R.*.

[11] Administratīvā apgabaltiesa secina, ka no lietā esošā izraksta no medicīniskās kartes [7.10] nav iespējams konstatēt, vai *O.N.* veselībai konflikta laikā ir ticis nodarīts tāds kaitējums, lai būtu pamats ierosināt kriminālprocesu.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka *O.N.* lūgums par materiālu nosūtīšanu prokuratūrai kriminālprocesa ierosināšanai ir noraidāms kā nepamatots.

Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 7.panta otro daļu par Krimināllikuma 90., 130.pantā (ar vardarbību ģimenē saistītos gadījumos), 131., 132., 136., 145.pantā (..) paredzēto nodarījumu publiskās apsūdzības kriminālprocesu uzsāk, ja saņemts pieteikums no personas, kurai nodarīts kaitējums.

Ievērojot minēto, konkrētajā gadījumā *O.N.* kā cietušajai ir personiski jāiesniedz pieteikums amatpersonai, kura ir pilnvarota uzsākt kriminālprocesu, norādot, kāds kaitējums viņas veselībai ir nodarīts.

[12] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums kā pamatots ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Tukuma rajona tiesas tiesneses 2008.gada 30.jūnija lēmumu, bet *O.N.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga